

Ἐν μαθήματι ζωολογίας εἰς τὸ περί ωτὸς κεφάλαιον:
— Ποῦ κεῖται ὁ λαβύρινθος;
Ἄν μαθητὴς: εἰς τὴν Κρήτην.

*

Τὸ ἄκρον ἄωτον ἐρωτικῆς αἰδημοσύνης:
Νὰ τρέπεται νὰ ἀποσύρῃς ἀπὸ τὰ χεῖλη της... τὰ χεῖ-
λη σου.

*

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα! Δὲν ἠ-
κούσθησαν, λέγει, ζητωκραυγαὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα μεθ' ὅλην
τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς
βουλῆς· ἀλλ' ἀντὶ ζητωκραυγῶν φωναί: ὁ Ζούρκας, ὁ Μάν-
τζας!

Ἰπάρχει φυλὴ Ἀμερικανῶν ἀγρίων, οἵτινες ἀντὶ ἐνδυ-
μάτων καλύπτουσι μὲ χρώματα τὰ μέλη των· δύνασθε ἀ-
ξιόλογα νὰ τοὺς ἀντικρύσετε μὲ βελάδα, μὲ πανταλόνι,
μὲ λαίμοδετήν... ἀπὸ χρώματα, παρωδοῦντας τὸ ἐνδυμα
καὶ εἰρωνευομένους τὴν γυμνότητά των. Μὲ τοιοῦτους
χρωματισμοὺς φκασιδώνει τὸ Ἑθνικὸν Πνεῦμα τὴν γυ-
μνότητα τῶν ἐπιχειρημάτων του.

Τί ὥραϊα ποῦ τὰ γράφει!

Ὁνουλουλοῦ.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες
ὠραιότατον πάλιν ἄρθρον τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτοῦ
μας Timeson, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν:

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΕΥΘΥΜΕΙ

7

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

7

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια γὰρ προηγούμενον ἀριθ. 361)

Οὐδὲν λοιπὸν ἐκ τῆς διδασκαλίας μου εἶνε δυνατόν
ποτε πρακτικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ. Οὐχ ἤττον αὐτὰ δὲν ἐ-
βλαψαν τὴν ἀνθρωπότητα· ἄλλως τε ἡ μερικὴ αὐτῶν ἐ-
φαρμογὴ, ἥτις καὶ εἶναι ἀπαράιτητος διὰ τὸ καλὸν τοῦ
ἀνθρώπου, πρὸ πολλοῦ ἐγένετο καὶ γίνεται ἔτι· δὲν ἐπε-
ρίμενον ἀπὸ ἐμὲ νὰ τὴν μάθωσιν. Ἡ θεϊκὴ μου ἄξια ἐ-
ξέπεσε πολὺ, διότι δὲν ἐδίδαξιν τίποτε νέον καὶ ὑψηλόν,
καὶ ἐντρέπομαι βλέπων σήμερον μετὰ θαυμασμοῦ τὴν σο-
φίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ πλέον δὲ ἡ εἰς τὴν Γῆν ὑπερφυ-
σικὴ παρουσία μου ἔφερον ἐκεῖνα τὰ ὀλεθρία ἀποτελέ-
σματα, τὰ ὅποια πρὸ ὀλίγου σᾶς ἀνέφερα. Ἐπεθύμουν
καὶ εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαφρύνω τὴν συνειδήσιν μου, ἂν
καὶ ἄργα ὀλίγον, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως ὅλων τῶν κολα-

Εἰς τὸ φύλλον ἐπίσης τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχωμεν τὸ ἐν
τῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Ὑγιεινῆς ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Α. Ζίννη
περὶ τῶν προσφορωτέρων προφυλακτικῶν μέσων ἀπὸ τῶν
ὀξέων τοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων

ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ.

Προμηθευθῆτε τὸ φύλλον ὅλαι αἱ μητέρες!

Ἡ νεοσύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἤρχισε νὰ ἐρ-
γάζεται μὲ τὰ σωστά της. Τώρα ὑπὸ τὸν διεύθυνσιν τοῦ
νοσημονεστάτου νέου προέδρου της κ. Περικλέους Σούτσου
ἐλπίζομεν νὰ ἀναδειχθῇ χρησιμώτατον σωματεῖον. Ἐρ-
γάζονται ἀγγλικῶτατα. Λίγα λόγια, πολλὰ ἔργα. Τὸ
γραφεῖον τοῦ δαμαλισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν της θ' ἀρ-
χίσῃ νὰ ἐργάζεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Θὰ ληφθῇ φρον-
τίς καὶ περὶ ταμείου καλλιέργειας τῆς δαμαλίδος.

Φρικτὸν, ἀλλὰ ἀληθές! Ἀνευρέθη ἡ καρδιά τοῦ
Κανάρη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐντὸς ἀπο-
πίτου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν!

Εἰς τὴν Ἐταιρίαν τῆς Ὑγιεινῆς ὁ κ. Σούτσος ὁμιλῶν
περὶ τῆς προλήψεως τῶν κατοίκων τῆς ἐξοχῆς κατὰ τοῦ
ἐμβολιασμοῦ διηγήθη χαριέστατον ἀνέκδοτον.

Ὅπως ἀναγκασθοῦν οἱ κάτοικοι κομποπόλεως τινος νὰ
ἐμβολιασθοῦν ἐπὶ τέλους, εἶχε σταλῇ καὶ ἐν στρατιωτι-
κὸν ἀπόσπασμα εἰς τὸ χωρίον.

Ὁ ἀποσπασματάρχης ἐζήτησεν ὁδηγίαν ἐκ τοῦ Ὑγιει-
νομικοῦ Τμήματος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν,
τηλεγραφῆσας:

— Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ μεταχειρισθῶ ὅπλα;

ζομένων ἐν Ἀθῇ καὶ διὰ τῆς ἀτιμωρησίας ὅλων τῶν
μελλόντων νὰ ἀποθάνωσιν. Ἐὰν ἡ τιμωρία εἶνε ὠφέ-
λιμος ἐν καιρῷ ζωῆς, μετὰ θάνατον ὅμως εἶνε ἀνωφε-
λὴς καὶ ἀδικος· διότι σᾶς ἀπέδειξα ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν
εἶναι ὑπεύθυνος ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ χάρις ἐξ ὑμῶν ἐξαρτά-
ται, ὦ πολυεύσπλαγγέ μου πάτερ· ἀναφέρομαι εἰς τὴν
γενναιότητα καὶ τὸ φιλοδίκαιόν σας.

Ὁ Παντοδύναμος, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας
τοῦ Μονογενοῦς, ἐκεῖτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ προσφιλοῦς
του μαλθακοῦ καὶ χνοώδους τάπητος τῆς Δαμασκού, γη-
ρίζων διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν ἀμβροσίαν κεφαλὴν του καὶ
διὰ τῆς ἄλλης θωπεύων ἐλαφρῶς τὰς λευκὰς ἀργυροειδεῖς
φαβορίτας του· ἐν ἀθάνατον μειδίαμα ἦτο διακεχυμένον
ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὸ ὅποιον βαθμηδὸν εἶχε δια-
δεχθῇ τὴν προτέραν φοβεράν ὀργὴν του· ἦτο ὁ πλέον εὐμε-
τάβητος χαρκτήρ· εἶπεν ὅμως πλήρη συνειδήσιν τοῦ
ἐλαττώματος τούτου, διὸ πρὸς ἀποφυγὴν ὀλεθρίων συμβάν-
των, τὰ ὅποια ἠδύνατο νὰ προξενήσῃ ὡς ἐκ τῆς παντο-
δυναμίας του, ὑπετάσσετο ἐκούσιως εἰς τὰς συμβουλάς
καὶ τὴν γνώμην τοῦ υἱοῦ του, σπανίως μόνον καὶ πρὸς
στιγμὴν ἀντιλέγων καὶ ἀντιπράττων πρὸς αὐτόν. Καὶ οὐ-
τὸς ὅμως δὲν κατεχρᾶτο τῆς ἀδυναμίας ταύτης τοῦ πα-
τρός· διὸ καὶ πρώτην φορὰν ἤδη, ἀφοῦ ἐμελέτησεν ἐπὶ
πολὺν καιρὸν καὶ ἐπέισθη περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἰδεῶν
του, ἀπεφάσισε νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν
ἐφαρμογὴν των.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ.

Κύριε 'Ράλλη, βγήτε από τὸ παράθυρό σας ν' ἀκούσετε καὶ μίαν φωνὴ μακρινήν.

Ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Ἰθάκης μᾶς ἐστάλη ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος ὅπερ πρὸ ἡμερῶν ἀπηύθυνεν οἱ κατὰδικοὶ πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, βεβαίως ἄνευ ἀποτελέσματος, βεβαίως χωρὶς καὶ νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ φρικτοῦ τηλεγραφήματος ἡ Κυβέρνησις.

Ἰδοὺ αὐτό.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἀθήναι.

"Ἄρτος αἰσχροτάτης ποιότητος, μεμιγμένους ἐπιπλαθεῖς ὕλας. Διήμερον νήστευς. Φρούραρχος παίζει ροπαλοῖς. Τιμωροῦν ἡμᾶς δίκην μαύρων. Ἀρχαὶ ἀδιαφοροῦν ἐν ὀνόματι ἀνθρωπότητος.

Κατ' ἐντολὴν καταδικῶν
Γεώργ. Κ. Μπουκακᾶς.

Ψωμί ἀπὸ λάσπη, νηστεία διήμερος καὶ ροπαλα φρουράρχου, ἰδοὺ, κύριε 'Ράλλη, τί τελεῖται ἐν ὀνόματί σας. Περιμένομεν νὰ ἐνεργήσητε!

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Βιέννη 20 8βρίου 82.

Εἰς Ἀμερικανὸς Γκόντεμ ὀνομαζόμενος ἀνεκάλυψε ἐν εἶδος χάρτου διὰ τῆς καταλλήλου κατεργασίας τοῦ φύλλου τοῦ Ἀνανᾶ. Ὁ χάρτης οὗτος εἶνε ἰσχυρότατος καὶ ἀδιαπέραστος εἰς τὸ ὕδωρ διὰ νὰ πείσῃ δὲ τοὺς συμπα-

τρώτας του, κατεσκεύασεν ἐν πλοῖον ἐξ αὐτοῦ τοῦ χάρτου, τὸ ὁποῖον ἐξύγιζε μόλις 25 ὀκάδας καὶ ἐπεχείρησε ἐν ταξιδίον δύο χιλιάδων μιλίων εἰς τὸν Ὠκεανόν!!

Πάλιν ἐν Ἀμερικῇ:

Τὸν περιώνυμον Τάννερ, τοῦ ὁποίου τὰ πειράματα μετ' ἀγωνίας περηκολούθουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως, (διότι ἐπρόκειτο, ὡς γνωστὸν, νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ζήσῃ τρώγων ἀπαξ μόνον τοῦ μηνός) ἐμιμήθη εἰς ἄλλος, Ἀμερικανὸς πάλιν, ἐπὶ 51 ἡμέρας οὐδεμίαν τροφὴν λαβὼν! Τὸ πείραμα ὁμῶς τοῦτο εἶχε καθαρῶς ἐγώιστικὸν χαρακτῆρα διότι ὁ πειραματιζόμενος ἦτο παράφρων, ὀνόματι Clark, καὶ συνέλαβε τὴν σῶφρονά ταύτην ιδέαν φρονῶν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀσιτίας δύναται νὰ θεραπευθῇ. Τῶντι εἰς τὴν 51ην ἡμέραν ἦτο ἐντελῶς ὑγιὴς τὰς φρένας!

Πόσον ἐνθαρρυντικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπὸ πολλὰς ἐσώσεις!!

Διωνίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν!:

Αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τόσον θὰ προσδεύουν, ὥστε μετ' ὀλίγον ἡμεῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς τέχνας θὰ θεωρούμεθα ὡς ἄγριοι λαοί.

Ὁ κ. Τζὸν Γκόδερ ἐπιθέτων δὲν ξεύρω πῶς τὰς φωτογραφικὰς εἰκόνας τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογενείας τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης, κατορθώνει νὰ ἐξαγάγῃ μίαν φωτογραφίαν ἔχουσαν τὸν γενικὸν τύπον τῆς οἰκογενείας.

Ὁ ἴδιος κατῴρθωσε νὰ ἐφεύρῃ μίαν ἀπλουστάτην μηχανήν, δι' ἧς οἱ καθήμενοι εἰς τὸ καφφενεῖον τοῦ Γιαννοπούλου, παραδείγματος χάριν, δύνανται εὐκόλως νὰ μετρώσι τὰς ἀκτίνας τῶν τροχῶν μιᾶς ἀμάξης διερχομένης ταχύτατα, ἢ νὰ μετρώσι τὰ βήματα καλπάζοντος ἵππου.

— Μπράβο Χριστέ μου! εἶπεν ἐπὶ τέλους, ἐγερθεὶς καὶ γελῶν ἡδέως· ἐσὺ, βλέπω ἔγινες σοσιαλιστὴς σωστός· ζητεῖς ἰσότητά πλήρη διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ μὴ δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία! καὶ ἐγὼ αὐτὸ φρονῶ· ἀρκεῖ ὅμως ἡ μελαγχολία σου αὐτὴ νὰ λείψῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐγὼ τὰ διορθῶν ὅλα. Ἀμέσως θὰ διατάξω νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον Ἄδης· κάμνομεν μάλιστα καὶ οἰκονομίαν γιανθράκων καὶ ξύλων. Εἶνε κρῖμα τῶντι νὰ βασανίζωνται αἰώνιως οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι· τί μὲ πταῖουν, ἀπὸ ἐγὼ τοὺς ἐπλάσα μὲ τοιαύτην φύσιν; νομίζεις ὅτι μὲ μέλει, ἂν μὲ λατρεύουν ἢ ὄχι; Ἐγὼ, νὰ σὲ εἰπῶ (θὰ εἶνε ἴσως τώρα τρεῖς χιλιάδες καὶ πλέον ἔτη, ἐσὺ ἀκόμη δὲν ἦσο γεννημένος) ἤκουσα τὰς συμβουλὰς μερικῶν Ἑβραίων, καὶ τινῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι μὲ παρεπονοῦντο ὅτι δὲν εἶνε δίκαιον καὶ ὀρθόν, αὐτοὶ τόσον ἀγαθοὶ καὶ καλοὶ ἄνθρωποι, νὰ εἶνε μαζὺ μὲ τούτους ἄλλους ἁμαρτωλοὺς, ἀπίστους καὶ κακούργους εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ γείνη ἐν χωριστὸν μέρος, εἰς ἄδης, ἐνθα νὰ τιμωρῶνται καίόμενοι καὶ τυραννόμενοι οἱ πταῖσται. Γνωρίζεις τὸν χαρακτῆρά μου, τοὺς ἤκουσα καὶ εἶπα ἀμέσως νὰ γείνη ὁ Ἄδης, καὶ ἐγένετο ὁ Ἄδης. Κατῴρθωσαν οἱ ἄθλιοι νὰ διεγείρῃσι τὴν φιλοτιμίαν μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν μου· καὶ τῶντι ἐσκέφθην διατὶ νὰ μὴ μὲ λατρεύσωσιν ὅλοι, ἀλλὰ νὰ τολμῶσι μάλιστα καὶ νὰ μὲ ὑβρίζωσιν ἐνίοτε; ἤθελάνθην τὴν ἀξιοπρέπειάν μου προσβαλλομένην, καὶ διέ-

ταξα τὴν τιμωρίαν των, λίαν ἐπιπολαιῶς πράξας, τὸ ὁμολογῶ. Ἐκτοτε οὔτε καὶ ἐσκέφθην περὶ τούτου, ἀφήσας ὅλην τὴν φροντίδα εἰς αὐτοὺς τοὺς χαχαμήδες· ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ στὰ χεῖρά τους. Σὲ εὐχαριστῶ ὅτι μὲ ἐξάγεις τῆς πλάνης. Αὐριοῖν λίαν πρῶι θὰ ἐορτασθῇ ἐπισήμως ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν κολαζομένων. Ἐτελείωσε!!

Ὁ Μονογενὴς ὤρμησε πλήρως παραφόρου χαρᾶς καὶ ἡσπᾶσθη ἐπανειλημμένως τὴν δεξιὰν τοῦ Ὑψίστου· οὐδέποτε ἡλπιζε μίαν τοιαύτην αἰσίαν καὶ ἀπότομον λύσιν τῆς ἐπιθυμίας του ἥτις τὸν διεβίβρωσκεν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου· τί ἄλλο ἐπεθύμει ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἀνθρώπων, οὐδεμίαν πλέον τύψιν συνειδότος τῷ ἔμεινε διὰ τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἐπήνεγκεν ἀκουσίως εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ἔσωσε πλέον αὐτὴν ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν.

Καὶ ὁ Παντοδύναμος, οὐχὶ ὀλιγώτερον συγκεινημένος τὸ ἐκράτει σφιγκτὰ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν ἡσπάζετο. Ἦτο τῶντι συγκινητικὸν θέαμα νὰ τοὺς ἔβλεπε τίς.

Ἀἴφνης ἤχετ ὁ ἤλεκτρικὸς κῶδων τῆς αἰθούσης· εἰς τὸ ἐπιτακτικὸν πρόσταγμα τοῦ Ὑψίστου, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς γέρον μὲ ἀπαστράπτουσιν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων στολὴν· ἡ λευκὴ ὡς χιὼν γενειάς του κατῆρχετο σχεδὸν μέχρι τῶν γονάτων· αἱ ῥυτίδες τοῦ προσώπου του ἦσαν ἀπειράριθμοι, ὡς κυματῖδια διεγειρόμενα ὑπὸ ἐλαχίστου ἀέρος ἐπὶ μικρᾶς ἐπιφανείας ὕδατος· οἱ

Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶνε ἐν ἀπλούστατον μικρὸν κιβώτιον, εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐν χωνοειδὲς βάθυσμα τετρημένον, ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν ἄλλη ὀπὴ μικρὰ ὡς ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν ὁποίαν φράσσει δικλείς ἀνοιγοκλείουσα ταχύτατα δι' ἐνὸς μηχανισμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ διὰ τῆς ὀπῆς παρατηρῶν ὀφθαλμὸς βλέπει τὰ ταχέως κινούμενα ἀντικείμενα σχεδὸν ὡς ἀκίνητα.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν οἱ καφρετζῆδες τῆς Πλατείας Συντάγματος καὶ τῶν Χαφτείων.

Ὁ αὐτὸς Γκόδερ, ναι, μάλιστα, ὁ Γκόδερ ἐγεννήθη φαίνεται μόνον καὶ μόνον νὰ ἐντροπιάσῃ τοὺς φωτογράφους τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἰδοῦ.

Δὲν σὲ φθάνει ὅτι φέρεις νυχθημερὸν τὰ μούτρά σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· δὲν σὲ φθάνει ὅτι τὰ βλέπεις εἰς τὸν καθρέπτην, εἰς τὰ ἔλλα τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρῆ, εἰς τὰς λαμπούσας παρειὰς μερικῶν Κυριῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρίους στίλβοντας ὀφθαλμοὺς τῶν ὑπαστυνόμων, κλητῆρων καὶ χωροφυλάκων· ἀλλὰ σὲ κατεβαίνει ἰδέα νὰ τὰ ἰδῇς καὶ φωτογραφημένα. Καλὰ· εἶσαι κύριος.

Μεταβαίνει εἰς τὸν Φωτογράφον, ὁ ὅποιος μετὰ τῆς μειδιάματος, σὲ ὀδηγεῖ εἰς μίαν αἰθουσάν θερμοκρασίας λουτρικῆς· δὲν πειράζει· χάριν τοῦ ἐαυτοῦ σου ὑπομένεις· ἡ μεγάλη σου φιλοδοξία εἶνε νὰ βλέπῃς τὸν ἐαυτὸν σου χάρτινον· ἔ! δι' αὐτὴν θυσιάζεις μερικὰς ὀκάδας ἰδρωτός. Ἀλλὰ οὔτε διὰ τοῦ ἰδρωτός σου, οὔτε διὰ τῶν χρημάτων σου, θὰ ἔχῃς τὸ ὠραῖον ἀντίτυπόν σου, ὅχι· πρέπει καὶ νὰ παραστήσῃς ὀλίγον.

Εἰσθε ὑποθετέον τέσσαρες φωτογραφούμενοι· δύο Κυρίαί καὶ δύο Κύριοι· ὁ φωτογράφος ἀμέσως σὰς μεταβάλλει εἰς ἡθοποιοὺς παντομίμας· ὁ ἴδιος γίνεται ὑποβολεύς.

Ἄφρει, χωρὶς νὰ σφυρίζῃ, τὴν αὐλαίαν, δηλαδὴ τὸ πα-

ραπέτασμα τὸ ὅποιον ρυθμίζει τὴν ποσότητα τοῦ φωτός· αὐτὸ ὅμως διαρκεῖ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας· ἄς εἶνε· ἀρχίζει· ἡ παράστασις· προσοχή!

* *

ΣΚΗΝΗ Α'.

Φωτογρ. Λάβετε τὰς θέσεις σας! Αἱ κυρίαί καὶ οἱ κύριοι νὰ σταθοῦν, παρακαλῶ, ἐναλλάξ· ὁ πρῶτος Κύριος παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ τὸ καρφίον τοῦτο ἀφελῶς· (τὸ δεικνύει δεξιᾷ εἰς τὸ τοῖχον)· μὴ σφίγγεσθε· ἀδιάστως· ἔτσι· καλὰ.

Ἡ Κυρία, παρακαλῶ, νὰ βλέπῃ ἀσκαρδαμυκεῖ ἐμέ· ἕνα ἐλαφρὸν μειδίαμα δὲν δίδετε, κυρία, εἰς τὴν φυσιογνωμίαν σας; ἔτσι· μὲ ἀφέλειαν· ὠραῖα!

Ὁ τρίτος Κύριος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ βλέπῃ ταῦτοχρόνως μετὰ τῆς τελευταίας κυρίας (ζητῶν σημειόν τι) νὰ, π. χ. αὐτὴν τὴν μυῖαν· ἐδῶ εἰς τὸν τοῖχον;

Ἡθοπ. — Βλέπουναι.

Ἡ Κυρία. — ταῦτοχρόνως νὰ βλέπωμεν; ἡ ἐναλλάξ;

Φωτογρ. Ταῦτοχρόνως! ταῦτοχρόνως! ἔτσι· καλὰ· ὠραῖα· μὴ σφίγγεσθε! ἀκίνητοι!

(Ὁ φωτογράφος ὑποβολεύς τίθεται ὀπισθεν τῆς μηχανῆς του καὶ καλύπτεται διὰ τοῦ μαύρου καλύμματος ὡς ἱεροδίακονος χειροτονούμενος εἰς παππᾶν.)

Οἱ ἡθοποιοὶ ἤδη ἐκοκκάλωσαν πλέον· τοὺς οἰκτείρομεν:

Φωτογρ. Ὁ πρῶτος Κύριος, παρακαλῶ, νὰ ἀπομακρύνῃ ὀλίγον τι τὸν μικρὸν δακτύλόν του ἐκ τῶν ἄλλων δακτύλων· ἡ κυρία δὲν ὑφώνει ὀλίγον τὸν λαιμόν της; τὸ γόνάτιόν σας, Κύριε, μὴ τὸ κάμπετε τόσο. Ἐκεῖνο τὸ μειδίαμά σας ὀλίγον τι ἐλαττώσατέ το, Κυρία, παρακαλῶ, ἂν εἶνε δυνατόν· ὁ τρίτος Κύριος ἄς μὴ σφίγγῃ τόσο τὴν καθέκλαν· τὸ ῥιπίδιον ἀνεστραμμένως κρατήσατέ το, σὰς ἱκετεύω· ὁ λαιμοδέτης σας εἶνε ἄτακτος· τὸ μαν-

ὀφθαλμοὶ του δὲν ἐφάνιντο, διότι ἔφερε δίοπτρον ἐκ μελανωτάτου χρώματος, δι' οὗ καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἀτενίσῃ πᾶς μακάριος τὸν ὡς ἥλιον ἀστράπτοντα Ὑψιστον· ἡ ὅλη φυσιογνωμία του ἐξέφραζε σοβαρότητα δουλικήν. Ἦτο ὁ αὐλάρχης Μαθουσάλας· ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐκράτει δίσκον χρυσοῦν διὰ πολυτίμων λίθων πεποικιλμένον· εἰς ἐν ἐρωτηματικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς νεῦμα τῆς Α. Μεγαλειότητος, προσχώρησεν ὀλίγα βήματα θέτων τὴν δεξιάν του ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ποιῶν βαθυτάτην υπόκλισιν ἐπαρουσίασε τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ἦσαν δύο ἐπισκεπτήρια.

— Εἶνε ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ ὁ κύριος Σωκράτης! ἀνεφώνησεν ἡ Α. Μεγαλειότης ἀποταθείς πρὸς τὸν Μονογενῆ.

— Εἰπέ αὐτοῖς νὰ εἰσελθῶσιν, Μαθουσάλα· ὁ γέρον στραφεὶς ὡς μηχανὴ ἐξῆλθε τῆς Αἰθούσης.

— Παράδοξος μοὶ φαίνεται, λέγει ὁ Μονογενὴς, ἡ τοιαύτη ἐκτακτος ἐπίσκεψις· ἔχω μίαν προαίσθησιν...

— Καὶ ἐγὼ εἶμαι περίεργος νὰ μάθω, διέκοψεν ὁ Παντοδύναμος, διὰ ποῖον λόγον ἔρχονται· εἶνε ἀρκετοὶ αἰῶνες, ἀφ' οὗ δὲν τοὺς εἶδα. Ἐν τούτοις λάβε, παρακαλῶ, τὴν θέσιν σου καὶ ἄς περιμένωμεν.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Πατὴρ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ ἐκθαμβοῦντος τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγαλοπρεποῦς θρόνου· ὁ δὲ Μονογενὴς ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς εἰς μικρότερον θρόνον, δι' ἐνὸς δὲ διὰ τῶν χειλέων συρίγματος τοῦ Παντοδυναμοῦ ἐπέταξε καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἰδει

περιστερᾶς καὶ ἐστάθη εἰς τὸν ἄερα ἀκίνητον μεταξὺ καὶ ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν τῶν δύο, ἐκπέμπον ἀκτινοειδῶς ἀστράπτον φῶς ἐκ τοῦ ῥάμφους του.

Μετ' ὀλίγον παρουσιάσθησαν ὁ Ἅγιος Πέτρος καὶ ὁ Σωκράτης φέροντες διπλὰ μελανὰ δίοπτρα εἰς τοὺς ὀρθακλμούς, προπορευομένου τοῦ Ἀγίου Πέτρου. Ὁ Ἀλκιδιάρχης ἐκρίθη καλὸν νὰ μείνῃ κάτω· δὲν εἶχε δὲ λόγον νὰ στενοχωρηθῇ, διότι τὸν προσεκάλεσεν ὁ Ἀρχάγγελος, ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς, Μιχαὴλ εἰς τὰ ὠραῖα δωμάτιά του, ἐνθα συνωμίλουν περὶ διαφόρων στρατιωτικῶν πραγμάτων καταβρέχοντες τὰς συζητήσεις των δι' ἀφρώδους καμπανίτου.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ἐνευσε διὰ τῆς χειρὸς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας του νὰ λάβωσι θέσιν, καὶ ἠρώτησε μετὰ μειδίαματος πλήρους καλοκαγαθίας τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς των.

Ὁ Ἅγιος Πέτρος, ὡς ἐσυμφωνήθη μεταξὺ των, ἔλαβε πρῶτος τὸν λόγον, ποιήσας βαθυτάτην υπόκλισιν, καὶ εἶπεν ὅτι ἦλθε νὰ καθυποβάλῃ τὰ σεβάσματά του εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, διότι εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ τύχῃ τῆς τιμῆς ταύτης· πρὸς τούτοις δὲ ἦλθε νὰ βοηθήσῃ τὸν κ. Σωκράτην εἰς μίαν παράκλησιν, ἣν ἔχει νὰ κάμῃ πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα· τολμᾷ δὲ νὰ πιστεύσῃ ὅτι αὕτη ἐν τῇ ἀπειρῷ ἀγαθότητι καὶ εὐσπλαγγνίᾳ της θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ μίαν παράκλησιν ἀνδρὸς, οἷος ὁ κ. Σωκράτης, τοῦ ὁποίου ἡ διαγωγὴ ἐν τε τῷ ἄλλῳ κό-

δύλιον εἶνε καλὸν νὰ μὴ φαίνεται, Κύριε· Κουμπωθῆτε ἐσεῖς· ξεκουμπωθῆτε ἐσεῖς· προχωρήσατε ὀλίγον τι· ὀπίσω ἡ κοιλία· ἐμπρὸς ὁ ὦμος. Χαρούμενοι· ἀφελῶς. Καλά.

(Οἱ δυστυχεῖς ἀκούσιοι ἡθοιοὶ τῆς τραγικοκοωμικῆς ταύτης Παντομίμας ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον λαμβάνουν τὰς διαφόρους ὑπαγορευομένας στάσεις καὶ φυσιογνωμίας· τοὺς κλαίοντες.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

Φωτογρ. (ἀποκαλυπτόμενος καὶ τείνων τὴν χεῖρα νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ πῶμα τῆς μηχανῆς). Τώρα κυρίαί καὶ κύριοι, εἶνε ἡ κριτικὴ, ἡ ψυχολογικὴ στιγμή. Προσοχή! μὴ κινεῖσθε· ἀρχίζω! θὰ ἀρχίσω! μὴ στενοχωρῆσθε! ἀφελῶς! ὁ πρῶτος Κύριος, βλέπω, ἐπλησίασε πάλιν τὸν μικρὸν δάκτυλον· ἐσεῖς, ὁ λαϊμὸς πρὸς τὰ ἄνω παρακαλῶ· ἀρχίζω! θὰ ἀρχίσω! ἤρχισα! τὸ γόνατο πρὸς τὰ ἔξω ὀλίγον τι· τὸ ῥιπίδιόν σας Κυρία· ἐμπρός! θὰ ἀρχίσω! νά! ἤρχισα! ἀκίνητοι! μὴν ἀπομακρύνεσθε Κύριε ἀπὸ τὴν Κυρίαν. Προσοχή! ἀρχίζω! ἐκεῖνο τὸ κομμίδιον σας δὲν εἶνε δυνατόν Κύριε νὰ μὴ φαίνεται; Λοιπόν! σὰς παρακαλῶ προσέξατε! δύο τρίχες τοῦ μύστاکος σας δὲν στέκονται καλῶς. Ἀκίνητοι! ἤρχισα! ὅποι.

(Λίρεται τὸ καπάκιον, καὶ καταπετάσσονται οἱ φωτογραφούμενοι.)

Τὸ σιωπηλὸν τοῦτο δρᾶμα εἶνε ἱκανὸν νὰ συγκινήσῃ καὶ τὴν σκληροτέραν καρδίαν πλὴν τῆς τοῦ φωτογράφου. Τοὺς ἐτυράννησε, τοὺς ἔλυωσε, τοὺς ἐτελείωσε! Ἀποτέλεσμα. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα ὁ φωτογραφηθεὶς ἦ θὰ ὁμοιάζῃ στήλην ἄλματος, ἢ τεμάχιον σανίδος, ἢ πτῶμα Ἀνατομείου. Ἡ φυσιογνωμία θὰ εἶνε καθαρῶς τεχνητὴ

μὲ προσποιητὸν μειδιάμα, μὲ οὐδεμίαν ἑκφρασιν, ἢ ἀγρία· Ἐχὼ μίαν φωτογραφίαν ἐνὸς φίλου μου Ἡπειρώτου μὲ ἀλθανικὴν φυσιογνωμίαν, τὴν ὁποίαν σπανιωτάτα πολμῶ νὰ ἀτενίσω· εἶνε ἀγριωτάτη· εἰς ὅσους τὴν ἔδειξα, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· καὶ ἐν τούτοις ὁ φίλος μου εἶνε ἡμερώτατος. Πῶς κατάρθωσεν ὁ φωτογράφος νὰ τὸν ἐξαγριώσῃ, εἶνε μυστήριον!!

Ἐ, λοιπόν· ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ μαρτύρια ὁ ἀμερικανὸς Γκόδερ μᾶς σώζει. Ἐρεῦρεν ἓνα τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ φωτογραφῇ εὐρισκόμενος ἐντὸς ἀμαξοστοιχίας τρεχούσης μὲ τὴν μεγίστην ταχύτητα. Ἀπὸ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ π. χ. σιδηροδρόμου δύναται νὰ φωτογραφῇ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἰμαλιεῖου κορυφῆς τοῦ κ. Παρασκευαΐδου μέχρι τοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς, ὅλα τὰ ἐν τῷ μεταξὺ εὐρισκόμενα ἀντικείμενα· οἷον τὸν Πάρνηθα, τὸ Δαφνί, τὸν ἐλαιῶνα, τὰ ἀμπέλια, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα εἰς οἰανδήποτε στάσιν ἔτυχον νὰ εὐρεθῶσι. Ὁ μόνος κόπος τοῦ Γκόδερ θὰ εἶνε νὰ συνάξῃ τὴν ὡς κορδέλλαν ὑπὸ τῆς μηχανῆς τοῦ ἐκτυλισσομένην φωτογραφικὴν εἰκόνα.

Ὁ μέγας Γκόδερ ἐκτὸς τοῦ ὅτι μᾶς σώζει ἀπὸ τὴν ἱεροδικαστικὴν αἵθουσαν τῶν συνήθων σημερινῶν φωτογράφων, μᾶς ἀπαλλάττει ἀκόμη ἀπὸ μίαν φοβεράν ἀπώλειαν χρόνου, ὁ ὅποτος εἰς τὴν πατρίδα του τοῦλάχιστον εἶνε χρήματα.

Τὰ σύρτα καὶ τὰ φέρτα πρὸς τὸν φωτογράφον δὲν ὑπάρχουν· διότι ὁ Γκόδερ ἐδήλωσεν εἰς τοὺς πατριώτας του ὅτι· ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ φωτογραφηθῇ κατὰ τὸ νέον σύστημα ἄς μὲ γράψῃ τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Πρὸς τὸν Κύριον Γκόδερ,

Mastard Street. N° 5.

Τὴν ὥραν, π. μ. ἢ . . . μ. μ. θὰ εἶμαι εἰς τὴν ὁδὸν

σμφ καὶ ἐνταῦθα ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἄμεμπτος, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ὑπηρεσίαι παρέσχον μεγάλην ἐκδούλευσιν εἰς τὸ Κράτος τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Αἱ λέξεις αὗται ἐλέχθησαν μετὰ ἀρκετῆς συγκινήσεως καὶ διακοπῆς ἐνίοτε.

Μετὰ ταῦτα ἠρώτησεν ὁ Παντοδύναμος τὸν Σωκράτην, ὁποίου εἶδους ἦτο ἡ χάρις ἣν ἐζητεῖ. Πρὸς στιγμήν ὁ Σωκράτης ἐδίστασε καὶ προσέβλεψε πρὸς τὸν Ἀγχιον Πέτρον· ἀλλ' εἴτα μετὰ θάρρους ἐξέθηκε τὴν ἐπιθυμίαν του.

— Μεγαλειότατε, εἶπε, πρὸ καιροῦ φλέγομαι ὑπὸ τῆς περιεργείας νὰ ἴδω ἰδίους ὀφθαλμοῖς τὴν πρόοδον, ἣν ἔκαμον ἐκεῖ κάτω οἱ ἄνθρωποι, κυρίως δὲ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα, τὰς Ἀθήνας. Ἀκούω ἐνίοτε συγχυμένους τινὰς διηγήσεις περὶ θαυμασίων ἀνακαλύψεων, νεωτέρων φιλοσοφικῶν ἰδεῶν καὶ περὶ τόσων ἄλλων πραγμάτων, τὰ ὅποια μοὶ φαίνονται ὡς μῦθοι. Πόσον δὲ θὰ σὰς εἶμαι εὐγνώμων, Μεγαλειότατε, ἐὰν μοὶ ἐπιτρέψῃτε νὰ καταβῶ εἰς τὴν Γῆν διὰ τῆς παντοδυνάμου βοηθείας σας! Δόξα Ὑμῖν, εἶμαι λίαν εὐτυχὴς ἐνταῦθα· ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν μου ταύτην ταράττει πολὺ τὸ πάθος τῆς νοσταλγίας, ὅπερ πρὸ πολλοῦ μὲ κατεκυρίευσεν· ἔχω πλήρη συνείδησιν ὅτι γίνομαι φορτικός, καὶ μάλιστα ἐτι φορτικώτερος, ἐὰν σὰς εἴπω ὅτι σκοπεύω νὰ συμπαραλάβω ἕνεκα τῶν γηρατειῶν μου, καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην.

— Καὶ ἐν ὀνόματι τίνος, παρακαλῶ, ἐπιθυμεῖς νὰ κα-

ταβῇ κύριε Σωκράτη; ἠρώτησεν ἡ Α. Μεγαλειότης μετὰ τοιαύτης σοβαρότητος, ὥστε σχεδὸν ὁ Σωκράτης ἔχασε τὸ θάρρος καὶ τὴν φιλοσοφικὴν του ἀπάθειαν.

— Ἐν ὀνόματι οὐδενὸς, Μεγαλειότατε! ὡς ἀγνωστος, incognito . . .

— Ἀ! τότε ἀλλάζει· διότι ὅταν ὑπάγῃ τις ἐκεῖ ἐκ μέρους μου, (καὶ προσέβλεψε μειδιῶν συγχρόνως ὁ Ὑψιστος τὸν δεξιᾶ καθήμενον Ὑῖόν του) τότε βλέπτει μᾶλλον τὴν ἀνθρωπότητα.

Σιγῇ ἐπεκράτησε πρὸς στιγμήν, διότι ὁ Παντοδύναμος ἐδίσταζε καὶ δὲν ἔδιδε καταφατικὴν ἀπάντησιν· τὰ πράγματα εὐρίσκοντο εἰς κρίσιμον κατάστασιν. Ἀλλὰ τὸ ἱκετευτικὸν καὶ πλήρες συμπαθείας βλέμμα τοῦ Σωκράτους πρὸς τὸν Μονογενῆ ἠνάγκασε τοῦτον νὰ λάβῃ τὴν υπεράσπισιν καὶ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν δι' ἐνὸς λογιδρίου θερμοτάτου καὶ λίαν κολλαευτικῷ διὰ τὸν Σωκράτη, καὶ ἐν τέλει ψιθυρίσας κρυφίως λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὖς τοῦ Πατρός του, ἔδωκεν αἴσιον πέρας εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

— Ἔστω, εἶπε μὲ ἔμφρασιν ὁ Ὑψιστος, χάριν τοῦ Ἀγίου Πέτρου καὶ σοῦ, ὦ Σωκράτες, συγκατανεύω καὶ παραχωρῶ τὴν ἐκτακτὸν ταύτην ἄδειαν· διότι καὶ οἱ δύο σας εἰσθε ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μου ὑπηκόων· ἀλλ' ἀπαιτῶ πλήρη μυστικότητα νὰ κρατήσῃς ἐκεῖ· ἂν καὶ ἔχω πληρῆ πεποιθήσιν εἰς τὸν χαρακτήρα σου, οὐχὶ δὲ τόσον εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ ὀρκισθῇς.

τάδε, εἰς τὸ πάτωμα . . . τῆς ὑπ' ἀριθ. . . οἰκίας (ὀριστέαν ὥραν, οἰκίαν κ.τ.λ.) εἰς τὸ παράθυρον...

δοῦλός σας

κ. τ. λ.

Τί κάμνει ὁ Γκόδερ; Ἀναβαίνει ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ μετὰ τῆς μηχανῆς τοῦ καὶ ἐνῶ διέρχεται τὴν ὁδὸν κατ' ὅθεν τῆς οἰκίας σου σὲ φωτογραφεῖ. Ἀκολουθῶς μεταβαίνει εἰς ἄλλον πελάτην καὶ καθεξῆς ὡς ἱατρὸς δηλαδὴ. Δὲν στέκεται πουθενά. Δὲν θέλεις εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἐπὶ τοῦ παραθύρου, νὰ φωτογραφηθῇ; ἔχει καλῶς δὲν ἔχεις παρὰ νὰ ὀρίσῃς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιθυμεῖς. Εἰς τὸν περίπατον; εἰς τὸ καφενεῖον; εἰς κῆπον; Εἶνε ἀδιάφορον εἰς τὸν Γκόδερ· θὰ σὲ εὕρῃ ἐφ' ἀμάξης ἢ ἐφιππος, ὅπου καὶ ἂν εἴσαι.

Μετὰ 24 ὥρας ἔχεις τὸν χάρτινον ἐκυτόν σου καὶ εἶσαι μαγευμένος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

Πρὸς τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ φωτογραφεῖν, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ὁποίου καυχᾶται ἡ Ἀμερικὴ, μόνον ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπαρὰβληθῇ ἡ οὐχ ἥττον εὐφυῆς ἐφεύρεσις τοῦ κ. Κοσσονάκου, διὰ τὴν ὁποίαν δικαίως σεμνύνεται ἡ Ἑλλὰς καὶ ἀντιποιεῖται μάλιστα τὴν προτεραιότητα τῆς ἐφευρέσεως· διότι κυρίως τὸ σύστημα τοῦ Γκόδερ εἶνε μόνον μία τροποποίησις καὶ τελειοποίησις τῆς ἐφευρέσεως τοῦ Κοσσονάκου. Ὡς εἶνε πασίγνωστον ὁ κ. Κοσσονάκος, ἀλείφων τὴν παλάμην του μὲ χημικὰς τινὰς οὐσίας, τὴν ἐφαρμόζει βιαίως ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ φωτογραφηθσομένου· μετ' ὀλίγον δὲ τὸ ἀντίτυπον εἶνε ἕτοιμον. Πρὸς δέ, ὅπως τὸν ἐμιμήθη καὶ ὁ κ. Γκόδερ, δύναται καὶ ἐφιππος νὰ φωτογραφῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄλλ' ὁ κ. Γκόδερ ὄχι μόνον ἐφιππος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμάξης καὶ ἀπὸ τρεχούσης ἀμαξοστοιχίας σιδηροδρομικῆς δύναται νὰ φωτογραφῇ· πρὸς τοῦτοις ἄλλη μία διαφορὰ

εἶνε ὅτι δὲν μεταχειρίζεται τὴν πλάκα τοῦ κ. Κοσσονάκου, ἥς ἡ ἐφαρμογὴ ὁμολογουμένως παρευσιάζει πολλὰ ἄτοπα καὶ ἐλλείψεις.

Ὁ κ. Κοσσονάκος θὰ κερδίσῃ μεγάλην ὑπόληψιν, ἐὰν ἀκολουθήσῃ τὴν πλεονεκτοῦσαν καὶ ἀνώδυνον καὶ εὐγενῆ Γκοδέρειον μέθοδον, εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς ὁποίας ἄλλως τε συνέτεινε πολὺ.

Α.

ΤΟ ΚΟΥΡΜΠΑΝ-ΒΑΙΡΑΜ

ΕΝ ΚΑΙΡΩ.

(ΕΚΤΑΚΤΟΓ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΓ ΜΑΣ.)

Χθὲς ἤρχισε τὸ Κουρβὰν Μπαϊράμ, τὸ Πάσχα τῶν Ὁθωμανῶν.

Ἀπὸ τῆς 7 πρωῒνης ὥρας ὁ Κεδίβης ὑποδέχεται τὰς δημοσίας καὶ δημοτικὰς ἀρχάς, τοὺς προξένους, ἰδιώτας καὶ μαθητάς. Ἡ ὑποδοχὴ γίνεται εἰς τὸ παρὰ τὸν Νεῖλον ὠραῖον ἀνάκτορον Ghezira, ὅπου μετέβη καὶ ὁ ἡμέτερος πρόξενος κ. Ράλλης μετὰ τοῦ γραμματέως τοῦ προξενείου κ. Ι. Μητσάκη καὶ τοῦ διερμηνέως, τοῦ καθάσῃ κρατοῦντος μεγάλῃν ἀργυρὰν ῥάβδον, κατὰ τὴν συνήθειαν. Ἐν τῇ πρὸς τὸ ἀνάκτορον ὁδῷ ἦσαν παρατεταγμένοι χωροφύλακες χαιρετῶντες· ἄλλοτε ἦτο ὅλος ὁ στρατός. Τὸ ἀνάκτορον ἦτο κεκοσμημένον πολυτελέστατα διὰ χρυσῶν καὶ κρυσταλλίνων ἐπιπλῶν. Εἰς μέγαν διάδρομον ἢ μᾶλλον αἶθουσαν ἀνέμενον πλῆθος μεγιστάνων, ἀρχαὶ καὶ οἱ τελετάρχαι. Εἰς παρακειμένην δ' αἶθουσαν τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν στολῇ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὁ πρόξενος τῆς Ἰταλίας παρουσίασε τοὺς ἡμετέρους εἰς

— Μὰ Δία . . . εἶπε ζωνηρῶς καὶ λίαν προθύμως ὁ Σωκράτης.

Ἄλλ' ὁ Ἅγιος Πέτρος τοσοῦτον ἰσχυρῶς εἴλκυσε τὸν τρίβωνα τοῦ Σωκράτους, ἕμα ἤκουσε τὴν λέξιν ταύτην, ἥτις βεβαίως τῷ διέφυγε, ὥστε ὀλίγον ἐδέησε νὰ τὸν ἀνατρέψῃ. Ἀσβεστος γέλως κατέλαβε τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ τὸν Μονογενῆ διὰ τὴν κωμικὴν ταύτην σκηνήν. Ὁ Ὑψιστος τὸν ἀπήλλαξε τοῦ περαιτέρου ὀρκου προσθέσας ὅτι τὴν ἐπαύριον λίαν πρωὶ πρέπει νὰ εἶνε ἕτοιμος, διότι ἐννοεῖ νὰ παρὰσχῃ ἐν λαμπρὸν θέαμα εἰς τοὺς ἀπελευθερωθησομένους κατοίκους τοῦ Ἄδου· θὰ σὰς ἐξαποστείλω, εἶπε, δι' ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς ἀεροστάτου.

Τὰ περὶ τοῦ Ἄδου ἐφάνησαν εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον ὡς ὄνειρον· σκοτοδίνη τὸν κατέλαβε· δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τί ἤθελε νὰ εἴπῃ διὰ τούτου ὁ Παντοδύναμος· ἔστρεψε τὸ πλῆρες ἀπορίας βλέμμα του πότε πρὸς αὐτὸν, πότε πρὸς τὸν Μονογενῆ· ἐπὶ τέλους ὁ Πολυέλαιος τὸν ἐξήγαγε τῆς ἀπορίας εἰπὼν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς αἱ πύλαι τοῦ Παραδείσου εἶνε διὰ πάντας ἀνοικταί, αἱ δὲ Κλειδεὲς ἀναρτῶνται διὰ παντὸς εἰς τὸν τοῖχον.

— Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, εἶπεν ὁ Ἅγιος Πέτρος, σταυροκοπηθεὶς καὶ ποιῶν βαθυτάτην ὑπόκλισιν· ἡ χαρὰ δὲ ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του, διότι ἐσυλλογίζετο τὰ ἀμύθητα μέλλοντα κέρδη τοῦ καφενείου του.

Ὡς ἀπὸ χιλιάδων στομάτων μακρόθεν ἐρχόμεναι ὑπό-

κωφοὶ φωναὶ ἀπέσπασαν αἶφνης τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῇ Αἰθούσῃ· ὁ θόρυβος καὶ αἱ φωναὶ αὗται βαθμὴδὸν ἐγίνοντο εὐδιακριτώτεροι, καὶ μετ' ὀλίγον οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχεν ὅτι ἦτο μία σπουδαία δικηλόωσις τῶν μακάρων· οὐχ ἥττον ὁ Παντοδύναμος ἐταράχθη σφόδρα, διότι οὐδέποτε ἄλλοτε παρόμοιον γεγονός εἶχε συμβῇ ἐν τῷ Παραδείσῳ· δὲν ἠδύνατο δὲ νὰ μαντεύσῃ τὸ αἷτιον τῆς τοιαύτης ἐπαναστάσεως. Τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν Μακάρων ἐπλησίασε τέλος μὲ ἀπερίγραπτον θόρυβον εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον ἕνα πρῶτον ἀρχιερέα τῆς Κύπρου ὀνόματι Ἅγιον Μεσσηνέριν· πλησίον αὐτοῦ ἦγετο ὑπὸ πολλῶν ὠθούμενος καὶ δερόμενος εἰς ἄνθρωπος ὠχρὸς, ἰσχνός, μὲ ἡλλοιωμένους χαρακτηρισμοὺς τοῦ προσώπου καὶ σχεδὸν λειπόμενος· ἦτο ὁ ὁμογενὴς Τσεγράφοντης.

(Ἀκολουθεῖ).